

Činoherní klub

ZÁŘÍ-ŘÍJEN 2022

smoček 90

Vážení a milí diváci,

dovolte, abychom Vás pozvali do Činoherního klubu.

2. září zahajujeme divadelní sezonu 2022/2023. Prvním představením bude inscenace Ladislava Smočka **PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO**. Týž den otevřeme v Činoherní kavárně a v horním foyeru divadla výstavu **SMOČEK 90** a uvedeme stejnojmennou publikaci.

Srdečně blahopřejeme dramatikovi, režisérovi a spoluzakladateli Činoherního klubu **Ladislavu Smočkovi k 90. narozeninám** a přejeme vše dobré.

Těšíme se na Vaši návštěvu
v Činoherním klubu „Ve Smočkách“

Matt Charman VEČER NA PSÍCH DOSTIZÍCH

„Ale svět se kolem toho netočí...“

Hra o tom, o co se staráme a jak se k věcem stavíme.

Překlad: **Pavel Dominik**

Režie: **David Šiktanc**

Dramaturgie: **Markéta Kočí Machačíková,**

Kateřina Popiolková

Scéna: **Jan Štěpánek**

Kostýmy: **Juliána Kvíčalová**

Hudba: **Ondřej Švandrlík**

Hrají: **Vasil Fridrich, Šimon Krupa, Ondřej Malý,**

Jan Holík a Martin Finger

Premiéra 17. června 2022

RYCHLÝ ROZHOVOR S HERCI

Co čeká tvoje postava od nadcházejícího večera na psích dostizích?

Vasil Fridrich (představitel Carla): Čeká, že život konečně zase dostane smysl. V posledních měsících se mu rozpadá a tohle by mohlo být něco, co by navrátilo do jeho života radost, potěšení, rozkoš a pocit sounáležitosti s partou svých nejbližších.

Šimon Krupa (představitel Dannyho): Danny čeká od čtvrtčního večera, že si vyřeší část svého vztahu s bratrem, sdělí mu, že má snoubenku. Doufá, že se mu dostane podpory a že to bude fajn. A že pak půjde za Mellindou na rande. Bohužel to dopadne celý jinak.

Ondřej Malý (představitel Chalkyho): Chalky se hlavně zásadně těší na to, že bude s tou svojí partou, že bude členem tý party, že si to strašně užije a že se po celým dni nadlábně nějakýho hot dogu u stánku. A samozřejmě se těší, že pes vyhraje, a on bude mít spoustu peněz.

Jan Holík (představitel Lionela): Vzhledem k tomu, že má pět dětí, tak si tam určitě jde odpočinout. Jde tam s jistou životní nadějí, že může vyhrát peníze, že se může dostat k lepšímu výdělku a užít si večer s kámošema.

Martin Finger (představitel Paula): To je zapeklitá otázka, kterou se během zkoušení snažíme dešifrovat. A já na to pořád myslím – jak moc konkrétní musím být. Paul má nějakou indicii, která by mu mohla pomoci vyřešit jeho situaci; pochybnost, kterou si chce ověřit. A určitě nemizí taky to, že jde na dostihy. Během hlavních zkoušek, až to pojedeme víckrát v kuse, se mi to vyjeví ostřeji. Ale je to věc, která není z té hry zřejmá, čili to de facto záleží na mně. A potom jsou tam nuance, které můžou být vlastně každý večer jiné. Jednou si můžu být podezřením jistý víc, jednou

míř. Takže pro mě je teď důležitý hlavně spouštěč, kdy se Paul rozhodne, že se chce dozvědět pravdu – potvrdit si svoje podezření.

Ocitl ses někdy v situaci tváří v tvář násilí, obdobně jako postavy v Charmanově hře? Jak ses zachoval?

Vasil Fridrich: Takhle bezprecedentnímu násilí jsem přítomný nebyl. Ale takové ty běžné strkanice se občas v mladším věku děly. Když se hodně chodívalo po různých restauracích a barech, tak občas k tomu došlo. Někdy jsem to vyprovokoval, někdy jsem to zachraňoval. Ono asi dost záleželo na situaci.

Šimon Krupa: Takhle úplně ne. Asi jsem párkrát někoho bránil, párkrát jsem po hubě dostal. Ale ve hře se mluví o tom, že někdo srazil koně – a to se mi stalo. Zažil jsem brutální bouračku s koněm.

Ondřej Malý: Určitě, protože já jsem narozenej v Ostravě. Bydleli jsme blízko Stodolní, která tehdy byla cikánská čtvrť. Já jsem na konci druhý třídy vážil 19 kilo, takže jsem byl velice snadná kořist a bylo to pro mě velice komplikovaný. Měl jsem ale výhodu, že jsem měl obrovskýho elderteriéra, takže se psem na ulici to bylo v pohodě, ale když jsem byl sám, tak jsem byl takhle konfrontovanej mockrát. Nejen od cikánů, ale všeobecně. V Ostravě to tehdy bylo hodně jiný. A poslední moje velký násilí bylo v tanečních, když jsme se prali s Martinem Vojkovským o Ivanku Malinovou. Prostě chtěli jsme s ní tančit oba dva. A od té doby se tomu snažím vyhýbat.

Jan Holík: Přestože vypadám, jak vypadám, tak se těmhle situacím snažím vyhýbat. Ale občas se člověk do takové situace dostane i nechtěně, třeba na ulici nebo v hospodě, kde dojde k násilí na někom nebo na mně, ale většinou se z toho snažím vycouvat a už vůbec to nevyhledávám. A rozhodně to není příjemný, když už se v takový situaci ocitnu. Fakt ne. A snažím se to vždycky řešit slovně, což mi většinou jde, protože ono se to se mnou nějak pojí – stačí zařvat a je to v klidu.

Martin Finger: Už je to nějakých pár let, co jsem zažil poslední takovou situaci. Já jsem typ, který chce násilí oddálit co nejvíc, ale zároveň si nenechám věci líbit. Naposledy to bylo v metru. Nastoupil maník, spartán, ze kterýho to prostě už čišelo. Všechny urážel, prostě to viselo ve vzduchu. Já jsem byl takovej nastražený, měl jsem v sobě nějaký víno. Alkohol všechny tyhle věci samozřejmě násobí. Držel jsem se. On taky kromě těch nadávek nedělal nic jinýho. Pomalu celý metro si už od něj odsedlo a já jsem byl hned vedle něj. V jednu chvíli začal plivat na mladou holku, která seděla naproti, a ta se bála a ani se nehla. Vidím to jako ve filmu. Nekoukal jsem na něj, tak jako periferně jsem ho viděl nalevo od sebe. Když začal plivat, tak jsem se prudce otočil. Ale ten maník na to čekal, takže to bylo „es“, „es“ – a on se otočil na mě a už jsme byli v sobě. A dopadlo to tak, že tam přijeli policajti, když jsme vystoupili z metra. To jsem se zachoval jako takovej Robin Hood.

Celý rozhovor najdete v programu k inscenaci
(mkm, kap)

Zuzana Ferenczová

BABYBOOM

Překlad a dramaturgie: **Kateřina Popiolková**

Režie: **Ondřej Sokol**

Hrají: **Lucie Žáčková, Jan Hájek, Markéta Stehlíková, Sandra Černodrinská, Viktor Zavadil, Romana Widenková, Jakub Buryšek**

Tři páry čekají narození dítěte. Nová životní role už je za dveřmi a každý se k tomu staví jinak. Někdo panikaří, jiný by nejradši porod ignoroval, další se těší i bojí zároveň. Děti však emoční rozpoložení rodičů moc nezajímají a nebojácně se derou na svět.

Tragikomedie z porodnice nabízí sondu do prostředí, které by z principu mělo být především radostné a šťastné, ale ne vždycky tomu tak je.

Premiéra 9. prosince 2022

Nina Raine

KONSENT (CONSENT)

Překlad a režie: **Šimon Dominik**

Dramaturgie: **Markéta Kočí Machačíková**

Hrají: **Ondřej Rychlý, Marta Dancingerová, Vojtěch Kotek, Sandra Černodrinská, Ondřej Novák, Elizaveta Maximová, Lada Jelínková**

Dva kamarádi proti sobě stojí u soudu jako právní zástupci obhajoby a obžaloby. Nejasný případ znásilnění se jich osobně netýká a jako profesionálů by se jich ani dotýkat neměl. Klíčovou svědkyní je žena, jejíž život a svět je přece na hony vzdálený tomu jejich. Je ale úplně vyloučené, že by se jim něco podobného mohlo stát?

Tragikomedie o tom, že si nemůžeme být jistí ničím, zejména sami sebou ne. O tom, jak se běžně vzájemně nenápadně znásilňujeme, drobně se nutíme a z různých důvodů ohýbáme a děláme kompromisy. A o tom, že pravda může mít víc verzí, a přitom nebýt lží.

Premiéra v březnu 2023

Danny Robins 2:22 – DUCHAŘSKÝ PŘÍBĚH (2:22 – A GHOST STORY)

Překlad: **Michal Zahálka**

Režie: **Braňo Holiček**

Dramaturgie: **Markéta Kočí Machačíková,**
Kateřina Popiolková

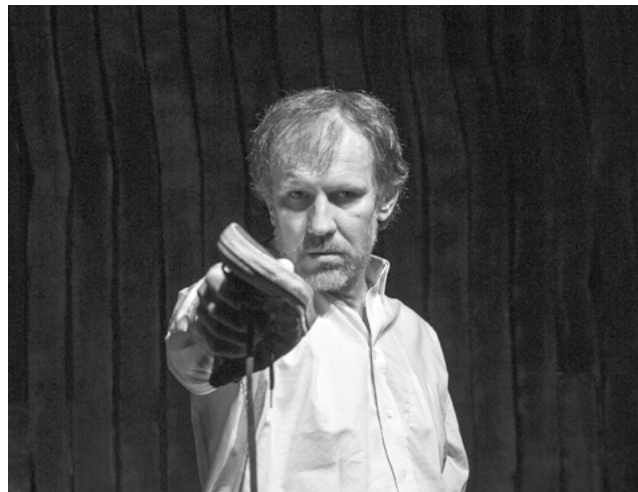
Hrají: **Romana Widenková, Markéta Stehlíková,**
Marek Taclík, Václav Šanda

Jenny a Sam se s malou dcerkou nastěhovali do starého viktoriánského domu. První noci v ještě nezabydleném prostředí jsou lehce děsivé. Jenny je přesvědčená, že každou noc přesně ve 2:22 se z dětské chůvičky ozývají kroky – někdo chodí okolo postýlky. Je možné, že v domě straší?

Neskutečně napínavý a zábavný thriller, u jehož sledování nezáleží na tom, jste-li spíš skeptik, nebo na duchy věříte.

Premiéra na přelomu května a června 2023

MARTIN FINGER: UJETÁ LOGIKA

Nejsem nostalgický typ, který trpí, když se v divadle derniéruje inscenace. A to ani v případě úspěšných a oblíbených her. Beru to jako koloběh vznikání a nutného zanikání. Vztekám se však, když nějaká inscenace skončí bez derniéry. Když ji hrajete ten večer naposledy a nevíte o tom. O pár dní později se jen dozvíte, že derniéra už byla. Rozloučit se s inscenací, která po léta byla součástí našich životů, je přinejmenším slušnost. Někdy se derniéra z nepřekonatelných důvodů opravdu uskutečnit nemůže. Vyšší moc je vyšší moc. V případě UJETÉ RUKY šlo také o vyšší moc, pro mě však velmi nešťastnou.

Na sklonku roku 2020 jsme byli přinuceni příkazem „shora“ přestat hrát inscenaci UJETÁ RUKA. Agentura spravující práva McDonaghovy hry nám oznámila: „Držitelé licence musejí zajistit, aby herec hrající roli Tobyho byl potomkem černošských Afričanů nebo černošských obyvatel Karibiku. Herec musí být poskytovatelem licence písemně schválen.“

Když jsme tuto inscenaci před lety začali uvádět, zmíněnou roli Tobyho hrál poloviční „potomek černošských Afričanů nebo černošských obyvatel Karibiku“ Domingos Correia. V jeho případě se s největší pravděpodobností jedná o africké zařazení, neboť jeden z jeho rodičů pochází z Angoly a tam se také Domingos posléze vrátil. Tím jsme přišli o herce „polotmavé pleti“ a UJETÁ RUKA na čas skončila. Jak se dnes ukazuje, Domingos byl zářná herecká výjimka v našich končinách, bez něj by inscenace nikdy nevznikla. My herci i diváci jsme tu hru milovali. Někteří diváci ji viděli i patnáctkrát. Ani po dlouhých měsících jsme se nesmířili s tím, že už ji nebudeme nikdy hrát. Hledali jsme Domingova nástupce se správnou barvou pleti a se schopností zvládnout velkou roli. Bez úspěchu. Nakonec jsme tedy do role Tobyho obsadili Ondřeje Sokola, který hru režíroval. A načernili jsme ho. Dopadla kosa na kámen!

Snaha skoncovat s diskriminací se přesunula od revolučních odvážlivců a hrdinů, kterým při tom šlo o život, k líným úředníkům bez rozhledu, kteří dokážou jen exaltovaně a bezduše plnit a přikazovat. Ano, mnozí naši bílí předci se k lidem „tmavé pleti“ chovali jako zmetci. Ano, mnoho našich současníků se k nim tak chová pořád. Stojíme na prahu celosvětové multikulturní společnosti. Kastovat člověka podle barvy pleti nebo tvaru očí by už dávno mělo být přežitkem. Bohužel není. Ovšem momentální napravování křivd směrem k lidem „tmavé pleti“ došlo až sem, že radši píšu „tmavé pleti“, místo abych barvu popsal takovou, jaká je. Aspoň že zatím můžu psát bílá a běloch. UJETÁ RUKA je hra protirasistická. Její černý humor samozřejmě nemusí každému sedět. Ovšem zcela jednoznačně ta hra obnažuje rasismus jako jednu z podob zla. V koncentrované podobě ukazuje možné tragické následky rasismu a usvědčuje rasismus z hlouposti. Jenže hloupost, jak je vidět i na této kauze, je věčná a má mnoho podob. Ve jménu protirasistických snah jsme museli stáhnout protirasistickou hru. Tomu říkám ujetá logika! Těžko se dopátrat a personifikovat nejvyššího

„hyperkorektního“ diktátora (někde kolem Mee Too, Black Lives Matter nebo LGBT komunity nebo někde jinde, kde se prosazují úplně jiné zájmy?), který těmito příkazy a zákazy, touto diskriminací naruby nedocílí bezkonfliktního soužití mezi lidmi, ať už mají barvu pleti, jakou mají, ať už jsou to muži, ženy nebo jak se kdo cítí... Naopak se míchá výbušná směs, na kterou extremisté vždycky čekají.

O scénářích dnes na západ od nás rozhodují technokraté a demagogové ještě dřív, než nějaký začne vznikat. Předem nadiktují, v jakém poměru v něm mají být zastoupena různobarevná etnika. Umění není algoritmus! Je logické, že v New Yorku, Londýně nebo Paříži by roli Tobyho hrál herec „tmavé pleti“. Tam mají na výběr! My u nás v Praze nemáme! Zatím. Víte to tam daleko na Západě? Vy asi ani nevíte, kde nějaká Praha je.

Na začátku jsem napsal, že dramaticky neprožívám konce inscenací. Není mi nijak zvlášť líto, že nějakou postavu už hrát nebudu. Výjimky však potvrzují pravidlo a tou výjimkou byl pro mě Mervyn v UJETÉ RUCI. Miloval jsem tu postavu a šťve mě, že už ho nemůžu hrát. Divadlo je umění a umění je svoboda, mělo by být. Divadlo je znak, metafora, obrazivý svět sám pro sebe, který reflektuje svět skutečný. Divadlo je „jako“, není to doslovný přepis reality. Židle na jevišti může být záchod nebo nákladák, herec s ušima může být osel nebo prezident, herci se líčí různými barvami, aby cosi znázornili... Zásahy do umění ve jménu politiky, ideologie nebo zájmových skupin končívají v propadlišti dějin. Hyperkorektnost tu snad na rozdíl od umění nebude dlouho. Naši UJETOU RUKU to však už bohužel nezachrání. Nedávný konkurz v Činoherním klubu problém nevyřešil. Herce na roli Tobyho jsme nenašli. S definitivní platností jsme rozhodli, že tato McDonaghova hra u nás skončila. Takže rozloučení aspoň teď: Sbohem, Mervyne! Sbohem, UJETÁ RUKO!

Martin Finger
umělecký šéf Činoherního klubu

NOTICKY

21. září představíme inscenaci hry Tennesseeho Williamse **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE** na festivalu Divadlo v Plzni. V režii **Martina Čičváka** hrají **Anna Fialová, Jan Hájek, Naďa Konvalinková, Vladimír Kratina, Gabriela Míčová** a **Matěj Dadák**.

Na 56. ročníku Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary obdržel **Boleslav Polívka** *Cenu prezidenta MFF KV za přínos české kinematografii*. **Martin Finger** získal *Cenu za mužský herecký výkon* za roli ve filmu Beaty Parkanové **SLOVO**.

Na 48. Letní filmové škole v Uherském Hradišti byla **Ondřeji Vetchému** udělena *Výroční cena Asociace českých filmových klubů*.

I pro letošní sezonu pro Vás připravujeme **DEBATY PO PŘEDSTAVENÍCH**: pohovořit s tvůrci inscenace **MACBETH** mohou diváci, kteří navštíví představení ve středu **19. října 2022**.

Ve spolupráci s **Institutem Cervantes v Praze** chystáme i další z řady **SCÉNICKÝCH ČTENÍ SOUČASNÝCH ŠPANĚLSKÝCH DIVADELNÍCH HER**. O konkrétních titulech a termínech Vás budeme informovat také na webu a sociálních sítích.

DALIMIL KLAPKA
(22. 5. 1933 – 14. 6. 2022)

Dalimil Klapka hrál v Činoherním klubu v inscenaci Goldoniho **LETNÍHO BYTU**, kterou v roce 1999 režíroval Ladislav Smoček. Alternoval se Stanislavem Zindulkou v roli Fulgenzia.

TI, KTEŘÍ NÁS OPUSTILI

Večer věnovaný Nině Diviškové, Libuši Šafránkové, Josefu Abrahámovi, Janu Vodňanskému, Jiřímu Hálkovi a Jiřímu Menzelovi

Dovolu, abychom Vás **v neděli 18. září** pozvali na večer věnovaný osobnostem Činoherního klubu, které nás v minulých dvou letech opustily. Vzpomeneme na ně prostřednictvím záznamů z inscenací, ve kterých hrály. Vystoupí **Big Band Vyšší odborné školy a Konzervatoře Jaroslava Ježka** pod vedením jazzmana **Milana Svobody**.

JOSEF ABRHÁM

(14. 12. 1939 – 16. 5. 2022)

Josef Abrahám byl členem Činoherního klubu od jeho založení v roce 1965. Do roku 1995 tu hrál v třiceti inscenacích. Za celoživotní mistrovství v činohře obdržel CENU THÁLIE 2020.

A. Vostrá: Na koho to slovo padne (režie J. Kačer, 1966)

„V klubu se dobrovolně setkávají lidi, kteří mají o něco zájem, které spojuje podobný nebo společný pohled na něco, co je baví, zajímá a čemu věří. Je to společenství rovnocenných zájemců, kteří se vzájemně respektují, tolerují a inspirují. Jako v jazzklubu zahraje každý své sólo a pak všichni společně na stejné téma, a mají radost, když to druhému jde. A protože každý má talent, má také každý svoje sebevědomí a jistotu a necítí tak potřebu na druhého žárlit nebo mu závidět.“

– Josef Abrahám v knize ČINOHERNÍ KLUB 1965-2005

„Takové velké sólo (v malé roli) zahrál Josef Abrahám v Poštmistrově z Gogolova *Revizora* v režii Jana Kačera. Ten Pošt mistr by se mohl jevit jako dost

odporný typ: otevírá tajně dopisy a tak se přizívuje na cizích životech – když sám nemá v temném ruském zapadákově ke skutečnému životu příležitost. Josefův Pošt mistr byl vlastně dítě a jeho tak trochu burianovské blábolení opilce, kterého alkohol chrání před skutečností, nebylo vzdálené dětskému žvatlání. A čtení cizích dopisů živilo jenom údiv nad světem, který je jinde.

N. V. Gogol: Revizor
(režie J. Kačer, 1967)

Úchvatně zahrano postavu Trofimova z *Višňového sadu* jako by si Josef Abrahám připravoval už v roli Kaljajeva ze *Spravedlivých* a Lebezjatnikova z dramatisace *Zločinu a trestu*. Kdo takhle mohl zahrát podivného ruského (ale čechovovsky pojatého) věčného studenta-revolucionáře, byl už ve svých třiceti letech velký herec! Jen takový herec mohl zahrát člověka, který přece ví všechno o světě, ačkoli neví nic o životě, přemoudřelého protivného ideologa a mladíka, který touží po lásce, ačkoli z ní má strach – člověka, který se staví, protože si vůbec není jistý sám sebou, a tak si zjednáva jistotu svou hloupě neotřesitelnou vírou v lepší svět.

Dialog Abraháмова Trofimova s Raněvskou Věry Galatíkové byl vzácný divadelní zážitek, náležitě oceňovaný nejen v Praze, ale i v Itálii či ve Finsku. A ještě na jeden nedlouhý

dialog se nedá zapomenout: jak si spolu vyměnili několik vět Abrahámův Trofimov s Lopachinem Pavla Landovského a jak se ukázalo, že dva tak rozdílní lidé, které ve všem dělí zásadní vzdálenost, si mohou být blízcí. Oni si tu také sdělovali své sympatie dva herci, kteří by se takhle důvěrně – ani v podtextu,

A. P. Čechov: Višňový sad
(režie J. Kačer, 1969)

E. O'Neill: Cesta dlouhého dne do noci (režie L. Smoček, 1978)

jako na jevišti – jeden druhému neotevřeli. Ale nebylo to nic soukromého: učinili své soukromé city a pocity materiálem jednání svých postav, protože na jevišti nikdy neexistovali

jako soukromé osoby, ale vytvářeli herecké postavy. Zní to možná nenáležitě, ale Josef hrál vzhledem ke svému jemnocitu i v trapných momentech svého Trofimova s odzbrojující noblesou. Mimořádné spojení nadhledu nad postavou s takovou investicí sebe sama do jejího vytváření na každé repríze umožňovalo chápat, že mezi vlastní lidskou plachostí (vzpomeňme na Abrahámy černé brýle a pak dokonce plnovous, jímž se bránil veřejnému zájmu o svou osobu) a naprostou otevřeností a odvahou vydat se celý není ve skutečném hereckém umění rozpor. Stejně jako mezi vážností a hrou i dospělostí a klukovstvím. A komediálností či mimováním ve smyslu šaškování a dramatem.“

Úryvek z portrétu Jaroslava Vostrého
JOSEF ABRHÁM: JAKÝ ČLOVĚK, TAKOVÝ HEREC
Divadelní noviny 31. 5. 2022

V. Havel: Žebrácká opera (režie J. Menzel, 1990)

SANDŘIN BLOK

VÍTR VE VLASECH, ROZBITÁ LAHEV A BOTIČKA

Každý měsíc po pár tisícovkách do obálky. Každý měsíc představa tyrkysového moře a široké pláže. Vítr ve vlasech a nikdy nekončící svoboda. Opálené nohy a v ruce gin s tonikem a okurkou. Milé pohledy od vyšisovaných surfařů a můj zvonivý smích. Danielle Steel by měla radost.

Tak úplně první věc, která v tomhle vysněném obraze hapruje, je, že sice vítr ve vlasech mít můžu, ale taky mám malé dítě, které se ode mě nevzdaluje prakticky ani na záchodě. A to trošku koliduje s těma surfařema. Já se ale nerada vzdávám. Jednoho takového jsem potkala v plážovém baru. Objednala jsem si u něj pivo s limetkou. Když jsem si to pivo pak svůdně přebírala, tak mi ta lahev proklouzla mezi prsty, dala mi strašnou dardu do pravé nohy a pak se šumivě rozlila všude kolem. Já jsem i přes značné opálení zrudla a už vůbec ne svůdně odběhla na svůj ručník.

Obecně se moje představy často diametrálně liší od reality – třeba zhruba až v červenci mi došlo, že vlastně nemám po rozchodu auto. Celý rok jezdím tramvají, že jo. Tak jsem začala rychle něco shánět. A ono se podařilo! Dva dny před plánovanou cestou na Balkán jsem ho nechala napíchnout na diagnostiku, jen tak pro jistotu. Mechanikův obličej mluvil za vše. Tak maximálně do Brna, prý. Propadla jsem beznaději, ale nebyla bych to já, kdyby se mi to nakonec nějak nepodařilo vyřešit. Auto mám k dispozici a cesta je cíl. Bilance: hned v Srbsku jsem dostala pokutu, v Sofii botičku, a nakonec jsem píchla gumu.

Moře.

Konečně se mi podařilo se vypnout. Původní obraz se mi sem tam daří naplnit. Hlavně ty opálené nohy. Z ginu bych se na tom sluníčku asi rychle nakropila, ale voda s okurkou taky dobrá. Vypla jsem se tak, že jsem nechala kreditku v bankomatu. A i když tady

místo surfařů chytám spíš lelky, tak to stojí za to.

No, jak říká můj otec, žádné štěstí není úplné.

P.S. Ti lelci jsou samozřejmě nadsázka, máme tu s kamarádkou dvě děti a psa, takže se rozhodně nenudíme. Večery často zakončujeme větama našich rodičů: „Jdi do pokoje a vrať se, až budeš normální,“ nebo moje oblíbená: „Proč brečíš? Já ti jednu stříhnu a budeš mít důvod brečet.“ Je to tak, krev není voda a mateřství někdy není žádná sranda... Ale tady u moře se všechno řeší tak nějak jednodušeji. Často přemýšlím, proč ho v Čechách nemáme. Nevím, zatím jsem na nic nepřišla... Nějaký nápad, někdo? Platím zlatem.

Sandra Černodrinská

BÁSEŇ

určitě si taky pamatuješ
jak celé město spalo
zatímco my seděli a ponocovali
bylo to poprvé
ještě jsme se jeden druhého nedotkli
jen jsme se oťukávali slovy
a naše těla sršela energií
která by dokázala rozsvítit slunce
tu noc jsme nic nepili
ale i tak jsem se vrátila domů
opilá myšlenkou
že jsem konečně našla *spřízněnou duši*

Rupi Kaur

(přeložil Petr Teichmann, ze sbírky KVĚTY SLUNCE,
Dobrovský 2019)

ČINOHERNÍ SLOVNÍK

Připodebilitelný

Výraz, který si do textu VEČERA NA PSÍCH DOSTIŽÍCH přidal Vasil Fridrich, se dokonce dostal až do jedné z recenzí inscenace jako „vtipný novotvar“ (mylně, avšak naprosto pochopitelně, připsaný překladateli Pavlu Dominikovi).

REPERTOÁR ČINOHERNÍHO KLUBU

Matt Charman VEČER NA PSÍCH DOSTIŽÍCH

„Ale svět se kolem toho netočí...“
*Hra o tom, jak se stavíme
k lidem a k dění okolo nás.*

Překlad: Pavel Dominik
Režie: David Šiktanc
Hrají: Vasil Fridrich, Šimon
Krupa, Ondřej Malý, Jan Holík
a Martin Finger
konec představení 21.35

Tennessee Williams KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE

„Když svůj život prose*ješ, nověj
nemaj.“ *Žánr: rodinná oslava.*

Překlad: Zuzana Josková
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Anna Fialová, Jan Hájek,
Naďa Konvalinková, Vladimír
Kratina, Gabriela Míčová
a Matěj Dadák
konec představení 21.50

William Shakespeare MACBETH

„Proč mlčíme, když důvod
mluvit máme?“ *Tragédie o tom,
kam až nás může dovést touha
po moci.*

Překlad: Martin Hilský
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Martin Finger, Lucie
Žáčková, Zbyněk Fric, Petr Matyáš
Cibulka, Marek Taclík, Kryštof
Bartoš, Bořek Slezáček, Marta
Dancingerová, Dalibor Gondík,
Lenka Skopalová, Jana Břežková,
Sandra Černodrinská, Vasil
Fridrich, Viktor Zavadiil, Václav
Šanda, Marek Friška nebo Ondřej
Novák, Jakub Král nebo Kristián
Páca nebo Vilém Tycar a další
konec představení 22.20

Tracy Letts LINDA VISTA

„Moje rada zní: dělej to, co
uděláš.“ *Komedie o tom, co má
v životě cenu?*

Překlad: Jitka Sloupová
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Vasil Fridrich, Dalibor
Gondík, Ondřej Malý, Lucie
Žáčková, Markéta Stehlíková,
Ha Thanh Špetlíková, Sandra
Černodrinská
konec představení 22.10

Marius von Mayenburg OŠKLIVEC

„Celý život jsem od svého
obličejce nic nežádal. S tím je
konec.“ *Satirická komedie.*

Překlad: Kateřina Bohadlová
Režie: Braňo Holiček
Hrají: Vojtěch Kotek, Marta
Dancingerová, Martin Finger,
Václav Šanda
konec představení 21.05

Peter Shaffer EQUUS

*Jak vysvětlit oheň? A jak ho
zkrotit? Sugestivní drama
o temných zákoutích lidské
duše.*

Překlad: Pavel Dominik
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Pavel Kikinčuk, Ondřej
Rychlý, Lada Jelínková, Jan
Sklenář, Lenka Skopalová, Anna
Kameníková
konec představení 21.50

Sarah Page
K.Š.E.F.T.

Co koupí milující rodiče postiženému synovi ke dvacátým pátým narozeninám? Prostitutku. Následně události jsou mnohem vtipnější i vážnější, než kdokoli čekal.

Překlad: Zuzana Ščerbová
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Lucie Žáčková, Václav Šanda, Martin Finger, Sandra Černodrinská
konec představení 21.50

Martin McDonagh
KATI

Dnes byl zrušen trest smrti. Co my sakra teď budeme dělat?!

Překlad: Ondřej Sokol
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Martin Finger, Dana Černá, Štěpánka Fingerhutová, Ondřej Malý, Vladimír Kratina, Otmar Brancuzský, Václav Šanda, Tomáš Jeřábek nebo Ondřej Sokol nebo Viktor Zavadil, Dalibor Gondík, Jan Hájek, Jaromír Dulava, Matěj Dadák a další
konec představení 22.20

Fjodor Michajlovič
Dostojevskij
BRATŘI KARAMAZOVI

I peklo má své stinné stránky.
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Juraj Kukura, Martin Finger, Jan Hájek, Michal Čapka nebo Igor Orozovič, Matěj Dadák, Gabriela Míčová, Ivana Uhlířová nebo Anna Kameníková, Anna Fialová
konec představení 22.15

Harold Pinter
ZRADA

„Nestalo se nikdy nic. Nic. Tohle je ta jediná věc, která se kdy udála.“

Překlad: František Fröhlich
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Kateřina Lojdová, Martin Finger, Ondřej Sokol
konec představení 21.15

Tennessee Williams
TRAMVAJ DO STANICE
TOUHA

„Řekli mi, že mám nastoupit do tramvaje, která jede do stanice Touha.“

Překlad: Luba a Rudolf Pellarovi
Režie: Ladislav Smoček
Hrají: Lucie Žáčková, Jan Hájek, Marika Procházková, Matěj Dadák, Lada Jelínková, Otmar Brancuzský, Václav Šanda, Petr Křiváček, Zuzana Vojtišková nebo Adéla Rausová
začátek představení 19.00
konec představení 22.30

Yasmína Reza
BŮH MASAČU

Nemůžeme ovládnout, co nás ovládá.

Překlad: Michal Lázňovský
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Ivana Chýlková, Miroslava Pleštilová, Vladimír Kratina, Jaromír Dulava
konec představení 21.10

Georges Feydeau
DÁMSKÝ KREJČÍ

Malá lež je mrzká, ale velká lež, to je umění!

Překlad: Michal Lázňovský
Režie: Martin Čičvák
Hrají: Ondřej Sokol, Radek Holub, Mahulena Bočanová, Markéta Stehlíková, Jaromír Dulava, Matěj Dadák, Antonie Talacková nebo Jitka Ježková, Dana Černá, Jana Břežková, Pamela Soukupová
konec představení 20.55

Martin McDonagh
OSIŘELÝ ZÁPAD

Příběh lásky bratrů Valena a Colemana, kteří se uměním mučit jeden druhého chtějí zapsat do Guinnessovy knihy rekordů...

Překlad: Ondřej Sokol
Režie: Ondřej Sokol
Hrají: Jaromír Dulava, Marek Taclík, Ondřej Sokol, Sandra Černodrinská
konec představení 22.05

Ladislav Smoček
PODIVNÉ ODPOLEDNE
DR. ZVONKA BURKEHO

Psychologická groteska autora Činoherního klubu Ladislava Smočka.

Režie: Ladislav Smoček
Hrají: Boleslav Polívka, Ivana Chýlková, Jaromír Dulava, Ondřej Vetchý, Otmar Brancuzský
konec představení 21.45

ČINOHERNÍ KLUB UVÁDÍ

Divadýlko na dlani
Mladá Boleslav
Petr Matoušek
PRODAVAČÍ SNŮ aneb AŽ ŽIJE
HOLLYWOOD

Hořká komedie.

Režie: Petr Matoušek / Světla, zvuk, video: Lukáš Prokorát / Hrají: Martin Weiss, Ladislav Nikliček, Jitka Urbanová, Petr Matoušek, Kateřina Luňáková, Michaela Charvátová, Radek Kotlaba, Simona Matoušková ml., Roman Dušek, Miloš Kubík, Tomáš Dlask j.h., Libor Ševců, Kateřina Roscová, Kristýna Licinbergová, Petr Havlík

Společnost bloumající
veřejnosti Turnov
ZÁBLESK

Komedie o banálních manželském trojúhelníku v zcela nebanálním prostředí.

Společnost bloumající veřejnosti na motivy hry Petera Barnese / Režie: Jan Marek a Romana Zemenová / Hudba: Ray Charles / Hrají: Alena Tomášová, Jakub Chundela, Jan Marek

Divadlo Dagmar Karlovy Vary
OSM STATEČNÝCH

Scénická kompozice o moskevské demonstraci proti okupaci ČSSR v roce 1968.

Scénář a režie: Hana Franková / Hrají: Sabina Vojvodová, Magdaléna Hnilíčková nebo Ivana Sedláčková, Tereza Pachtová nebo Kateřina Boušková, Ondřej Pečený, Martin Jurajda, Jan Hnilička, Jiří Švec nebo Jan Mrázek, Ladislav Karda nebo Karel Polanský

Divadelní Sekce Praha
Václav Havel / AUDIENCE

Scénický pokus o slyšení dvou mužů se zcela odlišnými postoji k sobě samým.

Režie: Divadelní Sekce Praha a Radvan Pácl / Scéna: Divadelní Sekce Praha / Výroba a technologické rady: Filip Řezníček / Realizace výtvarné a obrazové podoby inscenace, grafické zpracování programu: Gábina Hánová / Kostýmy: Ilona Kašpárková / Zvuk a světlo: Václav Spurný / Hudební složka, úprava hudby, ruchy a výroba: Zdeněk Kašpar / Produkce: Jaroslav Novotný / Hrají: Luděk Blaheta, Jan Kuna

Divadelní soubor Gymnázia Jana Nerudy
Luigi Pirandello / JINDŘICH IV.

Tragédie o třech dějstvích. Hra o muži, který pro svou lásku zaplatil cenu nejvyšší.

Hrají: Jakub Vávra, Martin Klaudis, Markéta Krumphanzlová, Tomáš Volný, Olga Pavlišová, Matěj Šíma, Magdaléna Krumplová, Natálie Kubátová, Eliška Vorlíčková, Kateřina Špálová

Divadlo Zticha
Valašské Meziříčí
Marek Baroš / SINGLE

Divadelní komedie z blízké budoucnosti nahlíží na soužití člověka s umělým domácím společníkem a na cestu programů k rovnoprávnosti.

Režie: Marek Baroš / Hrají: Franta Baláš, Petra Příkrylová, Zdravee, Iveta Karolová

Host ČK uvádí:
The Drama Queens
Peter Shaffer / BLACK COMEDY (Černá komedie)

„Musím Vám připomínat, mladý muži, že se nacházíte v nouzovém stavu?“

Režie: Martin Murín / Scénografie: Aleš Gregor / Světla a zvuk: Petr Taclík a Martin Murín / Kostýmy: Pavla Roučková a Julia Okhrimenko / Výprava, rekvizity a masky: The Drama Queens / Hrají: Annamária Agócssová, Pavel Caldř, Luboš Duda, Anna Ebel, Aleš Gregor, Žaneta Chrobočková, Mikuláš Mařík, Julia Okhrimenko, Milan Ondruch, Vasilina Pazdnikova, Pavla Roučková, Jana Stupková, Světlo, Tma

Performing plays in the English language

—
Přehlídka amatérských divadelních souborů v roce 2022 se uskutečňuje za finanční podpory MK ČR.

CENY VSTUPENEK

Přízemí a 1. řada na balkoně _____ **450 Kč**
2. řada na balkoně a postranní balkony _____ **320 Kč**
místa k stání _____ **50 Kč**
ceny vstupenek Činoherní klub uvádí _____ **90 Kč**

30% sleva na vstupenky pro seniory nad 65 let
50% sleva pro držitele průkazů ZTP, ZTP/P
50% sleva na vstupenky v hodnotě 320 Kč pro studenty, držitele platných průkazů ISIC, ITIC

POKLADNÍ HODINY

po–pá 15.00–19.30
so–ne 18.00–19.30

Ve všední dny v případě, že divadlo nehraje, nebo je na zájezdě, je pokladna otevřena pouze do 18 hodin. V sobotu a v neděli je pokladna otevřena jen, když divadlo hraje. On-line pokladna cinoherniklub.cz/ vstupenky.

Hromadné objednávky vstupenek můžete posílat na e-mail.pokladna@cinoherniklub.cz.

Tennessee Williams
KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE
21. září 30. Mezinárodní festival DIVADLO Plzeň

CITÁT

«Divadlo, to je řídit své kroky podle šlépějí
těch druhých.»

Antoine Vitez (1930–1990)
francouzský herec, režisér a básník

UKRAJINSKÝ VEČER – HUDBA, DIVADLO A SLAM POETRY

Činoherní klub otevře své dveře ukrajinské kultuře:
24. října 2022 bude hostit kulturní program, který
uspořádá Organizace pro pomoc uprchlíkům (OPU)
společně se svými členy. Tímto způsobem bychom
chtěli podpořit ukrajinský kulturní život v Praze
a poskytnout prostor pro odreagování, zábavu,
umění – tak důležité i v těžkých časech.

TIRÁŽ

Činoherní klub, z. ú.
Ve Smečkách 26, Praha 1
www.cinoherniklub.cz

provoz divadla +420 296 222 125,
info@cinoherniklub.cz

pokladna +420 211 151 877,
pokladna@cinoherniklub.cz

Program na září a říjen 2022 vychází 2. září 2022.

Redakce: Petra Honsová, Markéta Kočí Machačíková, Kateřina Popiolková,
Radvan Pácl, Vladimír Procházka / Jazyková korektura: Andrea Hurtová
Foto: Ivan Prokop, Pavel Nesvadba, archiv Platform 11+, Jack Ladenburg,
Willie Runte, Pavel Bouda, Miroslav Pokorný, Martin Poš, Jirí Gabriel,
Miloň Novotný, Zuzana Panská / Graficky upravil: Martin Sršeň

Hlavní město Praha poskytuje ČK v roce
2022 grant ve výši: 20 500 000 Kč

ZÁŘÍ 2022

Hrajeme od 19.30, pokud není uvedeno jinak.

1. čt nehrajeme
2. pá **PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO**
3. so nehrajeme
4. ne nehrajeme
5. po **MACBETH**
6. út **LINDA VISTA**
7. st **VEČER NA PSÍCH DOSTIZÍCH**
8. čt **K.Š.E.F.T.**
9. pá **KATI**
10. so **ČK uvádí: PRODAVAČI SNŮ
aneb AŽ ŽIJE HOLLYWOOD**
11. ne **BŮH MASAKRU**
12. po **MACBETH**
13. út **LINDA VISTA**
14. st nehrajeme
15. čt **TRAMVAJ DO STANICE TOUHA / 19.00**
16. pá **DÁMSKÝ KREJČÍ**
17. so **ČK uvádí: ZÁBLESK**
18. ne **TI, KTEŘÍ NÁS OPUSTILI** – Večer věnovaný
Nině Divíškové, Libuši Šafránkové, Josefu Abrahámovi,
Jiřímu Hálkovi, Janu Vodňanskému a Jiřímu Menzelovi
19. po **EQUUS**
20. út **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE**
21. st **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE**
zájezd Plzeň
22. čt **BRATŘI KARAMAZOVI**
23. pá **BŮH MASAKRU**
24. so **VEČER NA PSÍCH DOSTIZÍCH**
25. ne nehrajeme
26. po **K.Š.E.F.T.**
27. út **OSIŘELÝ ZÁPAD**
28. st **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE**
29. čt **ZRADA**
30. pá **PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO**

Změna programu vyhrazena.

ŘÍJEN 2022

Hrajeme od 19.30, pokud není uvedeno jinak.

1. so **VEČER NA PSÍCH DOSTIZÍCH**
2. ne **KATI**
3. po **ČK uvádí: OSM STATEČNÝCH**
4. út **DÁMSKÝ KREJČÍ**
5. st **VEČER NA PSÍCH DOSTIZÍCH**
6. čt **MACBETH**
7. pá **BŮH MASAHRU**
8. so **OSIŘELÝ ZÁPAD**
9. ne **DÁMSKÝ KREJČÍ**
10. po **ZRADA**
11. út **K.Š.E.F.T.**
12. st **ČK uvádí: AUDIENCE**
13. čt **ČK uvádí: JINDŘICH IV. / 18.00**
14. pá **TRAMVAJ DO STANICE TOUHA / 19.00**
15. so **ČK uvádí: BLACK COMEDY**
16. ne **ČK uvádí: SINGLE**
17. po **PODIVNÉ ODPOLEDNE DR. ZVONKA BURKEHO**
18. út **BRATŘI KARAMAZOVI**
19. st **MACBETH / debata po představení**
20. čt **EQUUS**
21. pá **K.Š.E.F.T.**
22. so **nehrajeme**
23. ne **BŮH MASAHRU**
24. po **K.Š.E.F.T. / zájezd Třeboň**
UKRAJINSKÝ VEČER / 18.00
25. út **OSIŘELÝ ZÁPAD**
26. st **TRAMVAJ DO STANICE TOUHA / 19.00**
27. čt **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE**
28. pá **KOČKA NA ROZPÁLENÉ PLECHOVÉ STŘEŠE**
29. so **MACBETH**
30. ne **OŠKLIVEC**
31. po **K.Š.E.F.T.**

Změna programu vyhrazena.